

A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozási Szerződésre vonatkozó Egységes Szabályok (CIM - az Egyezmény B Függeléke)

I. Cím

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

1. § Jelen Egységes Szabályokat kell alkalmazni minden díjköteles vasúti árufuvarozási szerződésre - függetlenül a fuvarozási szerződést kötő felek székhelyétől és állampolgárságától -, ha az áru átvételének helye és az áru kiszolgáltatásának helye két külön tagállam területén van.

2. § Jelen Egységes Szabályokat kell alkalmazni azokra a díjköteles vasúti árufuvarozási szerződésekre is, amelyeknél az áru átvételének helye és az áru kiszolgáltatásának helye két különböző állam területén van, amelyek közül legalább az egyik tagállam, és a szerződő felek megegyeznek abban, hogy a szerződés a jelen Egységes Szabályok hatálya alá esik.

3. § Ha egy adott szerződés alá tartozó nemzetközi fuvarozás a határon átmenő vasúti fuvarozás kiegészítéseként egy tagállam belső forgalmában lebonyolított közúti vagy belvízi hajózási útvonalon történő fuvarozást is magába foglal, ezekre is a jelen Egységes Szabályokat kell alkalmazni.

4. § Ha egy adott szerződés alá tartozó nemzetközi fuvarozás a vasúti fuvarozás kiegészítéseként tengeri vagy a határon átmenő belvízi hajózási útvonalon történő fuvarozást is magába foglal, a jelen Egységes Szabályokat kell alkalmazni, ha a tengeri vagy belvízi fuvarozás a COTIF Egyezmény 24. cikkének 1. §-ában megadott vonaljegyzékében szereplő útvonalon történik.

5. § Jelen Egységes Szabályok nem alkalmazhatók a két szomszédos tagállam területén található állomások közötti fuvarozásra, ha ezen állomások infrastruktúráját, a két állam közül csak az egyik joghatósága alá tartozó - egy vagy több - infrastruktúra-kezelő üzemelteti.

6. § Minden állam, amely a jelen Egységes Szabályokhoz hasonló valamely nemzetközi vasúti árufuvarozási egyezmény részese, amikor az Egyezményhez való csatlakozását kéri, fenntarthatja, hogy a jelen Egységes Szabályokat a területén található vasúti infrastruktúra csak egy részén történő fuvarozásra fogja alkalmazni. A vasúti infrastruktúrának ezt a részét pontosan meg kell határozni, és annak egy tagállam vasúti infrastruktúrájához kell csatlakoznia. Ha egy állam a fent említett fenntartással élt, a jelen Egységes Szabályokat csak abban az esetben kell alkalmazni, ha

a) az áru átvételének vagy kiszolgáltatásának helye, valamint a fuvarozási szerződésben kijelölt útvonal a megadott infrastruktúrán található,

b) a megadott infrastruktúra két tagállam infrastruktúráját kapcsolja össze, és a fuvarozási szerződésben azt tranzitfuvarozási útvonalként jelölték ki.

7. § A 6. § szerinti fenntartást tevő tagállam a letéteményes értesítésével bármikor visszavonhatja azt. Ez a visszavonás attól a naptól számított egy hónappal lép hatályba, amelyen a letéteményes erről a tagállamokat értesítette. A nyilatkozat hatályát veszti, ha a 6. § első mondatában említett egyezmény az adott tagállam vonatkozásában hatályát veszti.

2. cikk

Közjogi előírások

Arra a fuvarozásra, amelyre a jelen Egységes Szabályok vonatkoznak, a közjogi előírások is érvényesek maradnak, különösen a veszélyes áruk fuvarozására vonatkozó előírások, valamint a vámjogi és az állatok védelmére vonatkozó előírások.

3. cikk

Meghatározások

Jelen Egységes Szabályok vonatkozásában

a) „fuvarozó”: az a szerződő fuvarozó, akivel a feladó az Egységes Szabályok hatálya alá tartozó fuvarozási szerződést megkötötte, vagy az a részfuvarozó, aki ugyanennek a szerződésnek az alapján felelős;

b) „fuvarozás-teljesítési segéd”: az a fuvarozó, aki nem kötött a feladóval fuvarozási szerződést, de akit egészében vagy részben az a) pontban meghatározott fuvarozó megbízott a vasúti fuvarozás teljesítésével;

c) „Általános Fuvarozási Feltételek”: azok a fuvarozó által alkalmazott, minden tagállamban hatályos általános feltételek vagy díjszabások, amelyek a fuvarozási szerződés megkötésével a szerződés szerves részévé válnak;

d) „intermodális fuvarozási egység”: olyan konténer, csereszekrény, nyerges pótkocsi vagy más hasonló rakományegység, amelyet intermodális fuvarozásban használnak.

4. cikk

Eltérések

1. § A tagállamok kizárólag a határ két oldalán fekvő olyan állomások közötti fuvarozásra köthetnek a jelen Egységes Szabályoktól eltérő megállapodást, amelyek között közbülső állomás nincs.

2. § A két tagállam közötti fuvarozás esetében - ha az olyan állam területén halad át, amely nem tagállam -, az érintett államok köthetnek olyan megállapodásokat, amelyek eltérnek a jelen Egységes Szabályoktól.

3. § Az 1. és a 2. §-okban említett megállapodásokat, valamint ezek hatálybalépését be kell jelenteni a Nemzetközi Vasúti Fuvarozásiügyi Államközi Szervezetnek. A Szervezet Főtitkára tájékoztatja erről a tagállamokat és az érintett vállalatokat.

5. cikk

Kötelező jog

Ha a jelen Egységes Szabályok nem rendelkeznek másként, semmis és érvénytelen minden olyan rendelkezés, amely közvetlenül vagy közvetve eltér a jelen Egységes Szabályoktól. E rendelkezések semmissége nem jelenti a fuvarozási szerződés más rendelkezéseinek a semmisségét. Ugyanakkor bármely fuvarozó vállalhat nagyobb felelősséget és terhesebb kötelezettséget, mint amelyet a jelen Egységes Szabályok előírnak.

II. Cím

A FUVAROZÁSI SZERZŐDÉS MEGKÖTÉSE ÉS TELJESÍTÉSE

6. cikk

Fuvarozási szerződés

1. § A fuvarozó a fuvarozási szerződéssel arra vállal kötelezettséget, hogy az árut díjazás ellenében a rendeltetési helyre fuvarozza, és ott az átvevőnek átadja.

2. § A fuvarozási szerződést egy egységes minta alapján kiállított fuvarlevél igazolja. A fuvarlevél hiánya, szabálytalansága vagy elveszése nem érinti sem a szerződés létezését, sem érvényességét, amely ilyen esetben is a jelen Egységes Szabályok hatálya alá tartozik.

3. § A fuvarlevelet a feladó és a fuvarozó írja alá. Az aláírás bélyegzőlenyomattal, gépi könyvelési jellel vagy más megfelelő módon helyettesíthető.

4. § A fuvarozónak a fuvarlevél másodpéldányán alkalmas módon tanúsítania kell, hogy az árut átvette, és a másodpéldányt a feladónak át kell adnia.

5. § A fuvarlevélhez nem fűződnek a hajóraklevélhez hasonló joghatások.

6. § A fuvarlevelet minden egyes küldeményre ki kell állítani. Egy fuvarlevél csak egy vasúti kocsi rakományára érvényes, kivéve, ha a feladó és a fuvarozó másképp állapodik meg.

7. § Ha egy fuvarozás az Európai Közösség vámterületét érinti, vagy olyan területet, amelyre a közös tranzitjárást alkalmazzák, minden küldeményhez olyan fuvarlevelet kell mellékelni, amely megfelel a 7. cikk követelményeinek.

8. § A fuvarozók nemzetközi szövetségei - egyetértésben a fuvaroztatók nemzetközi szövetségeivel, valamint bármely gazdasági integrációs kormányközi szervezettel, amely saját vámjogi szabályozást alkalmaz - egységes fuvarlevél formanyomtatványt dolgoznak ki.

9. § A fuvarlevél és annak másodpéldánya kiállítható olyan elektronikus adatbevitel formájában is, amely olvasható írásjelekké alakítható. Az adatbevitelnél és az adatkezelésnél alkalmazott eljárásoknak funkcionális szempontból egyenértékűnek kell lenniük, különösen ami az adatok által megtestesített fuvarlevél bizonyító erejét illeti.

7. cikk

A fuvarlevél tartalma

1. § A fuvarlevél az alábbi adatokat tartalmazza:
- a) kiállításának helye és ideje;
 - b) a feladó neve és címe;
 - c) a fuvarozási szerződést megkötő fuvarozó neve és címe;
 - d) annak a személynek a neve és címe, akinek az árut ténylegesen átadták, ha az nem a c) pontban említett fuvarozó;
 - e) az áru átvételének helye és ideje;
 - f) az áru kiszolgáltatásának helye;
 - g) az átvevő neve és címe;
 - h) az áru megnevezése és a csomagolás módjának leírása, továbbá veszélyes áruk esetében a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Fuvarozásáról szóló Szabályzat (RID) szerinti leírás;
 - i) darabáru esetén az árudarabok száma és a küldemények azonosításához szükséges jelölések és számozás;
 - j) a vasúti kocsi száma, amennyiben a fuvarozás kocsirakományként történik;
 - k) a saját kerekein futó vasúti járművek száma, amennyiben azokat áruként adták fel a fuvarozásra;
 - l) intermodális fuvarozási egység esetén a kategória, a szám vagy egyéb, az azonosításhoz szükséges jellemzők;
 - m) az áru bruttó tömege vagy más formában megadott mennyisége;
 - n) a vám- vagy más államigazgatási hatóságok által megkövetelt iratok részletes listája, amelyeket a fuvarlevélhez csatoltak, vagy amelyek a fuvarozó részére a hivatalosan megnevezett hatóságnál vagy a szerződésben megjelölt szervnél rendelkezésére állnak;
 - o) a fuvarozással kapcsolatos költségek (fuvardíj, egyéb költségek, vám és más, a szerződés megkötése után a kiszolgáltatásig felmerülő költségek), amennyiben ezeket az átvevőnek kell kifizetnie, vagy bármilyen más utalás arra, hogy a költségeket az átvevő fizeti;
 - p) az a kijelentés, hogy a fuvarozás - bármilyen ezzel ellentétes rendelkezéstől függetlenül - a jelen Egységes Szabályok hatálya alá tartozik.
2. § A fuvarlevél szükség szerint a következő adatokat is tartalmazza:
- a) ha a fuvarozást részfuvarozók végzik, annak a fuvarozónak a megjelölése, aki az árut kiszolgáltatni köteles, amennyiben beleegyezett abba, hogy ezt a fuvarlevélbe bejegyezzék;
 - b) azok a költségek, amelyek kifizetését a feladó vállalja;
 - c) az utánvét összege;
 - d) az áru bevallott értéke és a kiszolgáltatási érdekbevallás összege;
 - e) a fuvarozás megállapodás szerinti határideje;
 - f) a megállapodás szerinti útvonal;
 - g) az 1. § n) pontjában nem említett iratok listája, amelyeket a fuvarozónak átadtak;
 - h) a feladó bejegyzései a vasúti kocsin általa alkalmazott zárok számáról és jelöléséről.
3. § A szerződő felek minden egyéb általuk hasznosnak ítélt adatot bejegyezhetnek a fuvarlevélbe.

8. cikk

Felelősség a fuvarlevélbe bejegyzett adatokért

1. § A feladó felelős a fuvarozóra háruló összes költségért és kárért, ami az alábbiakból ered:
- a) a feladó által a fuvarlevélbe írt adatok helytelenek, pontatlanok, hiányosak, vagy nem a kijelölt helyre vannak bejegyezve, vagy
 - b) a feladó elmulasztotta a RID által előírt adatokat bejegyezni.
2. § Ha a feladó kérésére a fuvarozó a fuvarlevélbe bejegyzéseket tesz, azt ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy a feladó nevében járt el.
3. § Ha a fuvarlevél nem tartalmazza a 7. cikk 1. §-ának p) pontja szerinti kijelentést, a fuvarozó felel minden olyan költségért és kárért, amely a rendelkezésre jogosultat a mulasztás miatt érte.

9. cikk

Veszélyes áru

Ha a feladó elmulasztja bejegyezni a RID által előírt adatokat, a fuvarozó - ahogy a körülmények megkövetelik - bármikor kirakhatja, megsemmisítheti vagy ártalmatlanná teheti az árut anélkül, hogy kártérítést fizetne, kivéve, ha az áru átvételénél tudott arról, hogy veszélyes természetű.

10. cikk

Költségek fizetése

1. § Amennyiben a feladó és a fuvarozó nem állapodnak meg másképp, a költségeket (fuvardíj, egyéb díjak, vám és más, a szerződés megkötésétől az áru kiszolgáltatásáig felmerülő költség) a feladó fizeti.

2. § Ha a feladó és a fuvarozó közötti megállapodás értelmében a költségeket az átvevő fizeti, és az átvevő sem a fuvarlevelet nem vette át, sem jogait nem érvényesítette a 17. cikk 3. § szerint, sem a fuvarozási szerződést nem módosította a 18. cikk értelmében, akkor a költségeket továbbra is a feladó köteles fizetni.

11. cikk

Vizsgálat

1. § A fuvarozó bármikor jogosult megvizsgálni, hogy a fuvarozási feltételeket betartották-e, és hogy a küldemény megegyezik-e a feladó által a fuvarlevélbe beírt adatokkal. Ha a vizsgálat érinti a küldemény tartalmát, azt lehetőség szerint a jogosult jelenlétében kell végezni; amennyiben ez nem lehetséges, a fuvarozó két független tanút von be, kivéve, ha abban a tagállamban, ahol a vizsgálat történik, a jogszabályok és előírások másként rendelkeznek.

2. § Ha a küldemény nem egyezik meg a fuvarlevélbe bejegyzett adatokkal, vagy nem tartották meg a feltételeken fuvarozható áruk fuvarozására vonatkozó rendelkezéseket, a vizsgálat eredményét fel kell tüntetni a küldeményt kísérő fuvarlevél másolatán, és ha a fuvarlevél másodpéldánya még a fuvarozó birtokában van, azon is. Ebben az esetben a vizsgálat költségei az árut terhelik, amennyiben azokat azonnal ki nem fizetik.

3. § Ha a berakást a feladó végzi, joga van kérni, hogy a fuvarozó ellenőrizze az áru állapotát, csomagolását, a fuvarlevélen szereplő bejegyzések pontosságát az árudarabok számára, jelölésére és számozására vonatkozóan, valamint a bruttó tömeget, illetve a másként feltüntetett mennyiséget. A fuvarozó csak akkor köteles a vizsgálatot elvégezni, ha ehhez megfelelő eszközökkel rendelkezik. A fuvarozó követelheti a vizsgálat költségeinek a kifizetését. A vizsgálat eredményét a fuvarlevélen fel kell tüntetni.

12. cikk

A fuvarlevél bizonyító ereje

1. § A fuvarlevél az ellenkező bizonyításáig igazolja a fuvarozási szerződés megkötését, feltételeit és az árunak a fuvarozó általi átvételét.

2. § Ha a fuvarozó végzi a berakást, a fuvarlevél - ellenkező bizonyításig - tanúsítja az áru állapotát és csomagolását, úgy, ahogy azt a fuvarlevélre bejegyezték, vagy ha ilyen bejegyzések nincsenek, azt, hogy a fuvarozó általi átvételekor az áru láthatólag jó állapotban volt, és hogy az árudarabok számára, jelölésére és számozására, valamint az áru bruttó tömegére vagy a másként feltüntetett mennyiségére vonatkozóan a fuvarlevélen szereplő bejegyzések pontosak.

3. § Ha a feladó végzi a berakást, a fuvarlevél - ellenkező bizonyításig - tanúsítja az árunak a fuvarlevélbe bejegyzett állapotát és csomagolását, vagy ha ilyen bejegyzés nincs, az áru láthatólag jó állapotát, és - ha a fuvarozó a rakományt vizsgálta és a vizsgálat tényét és eredményét a fuvarlevélre rávezette - a 2. §-ban említett kijelentések helyességét.

4. § Ezzel szemben a fuvarlevél nem a fentiek szerinti bizonyíték, ha azon megalapozott fenntartást jegyeztek be. Megalapozott fenntartásnak számít, ha a fuvarozónak nincs megfelelő eszköze arra, hogy ellenőrizze: a küldemény megfelelő-e a fuvarlevélen feltüntetett bejegyzéseknek.

13. cikk

Az áru berakása és kirakása

1. § A feladó és a fuvarozó megállapodnak abban, hogy kinek a feladata az áru berakása és kirakása. Ha ilyen megállapodás nem született, az árudarabok be- és kirakása a fuvarozó feladata, míg a kocsirakománynál a berakás a feladó, a kirakás pedig az átvevő feladata a kiszolgáltatást követően.

2. § A feladó felelős az általa végzett hibás berakás minden következményéért, így köteles különösen a fuvarozó ebből eredő kárát megtéríteni. A hibás berakás bizonyítása a fuvarozó feladata.

14. cikk

Csomagolás

A feladó felel a fuvarozóval szemben minden olyan kárért és költségért, amelynek a csomagolás hiánya vagy a hibás csomagolás az oka, kivéve, ha a csomagolás hiányossága az áru átvételekor szemmel látható vagy a fuvarozó által ismert volt, és ő erre vonatkozóan nem tett fenntartást.

15. cikk

Államigazgatási hatósági előírások teljesítése

1. § A vám- és más államigazgatási hatóság által megkövetelt előírásoknak a kiszolgáltatás előtti teljesítése érdekében a feladó a fuvarlevélhez csatolja vagy a fuvarozó rendelkezésére bocsátja a szükséges iratokat, és ellátja a fuvarozót az összes szükséges információval.

2. § A fuvarozó nem köteles ellenőrizni, hogy az iratok és az információk pontosak és elégségesek-e. A feladó felel a fuvarozóval szemben minden olyan kárért, amely abból származik, hogy az említett iratok vagy információk hiányoznak, hiányosak vagy szabálytalanok, kivéve, ha ez a fuvarozó hibája.

3. § A fuvarozó felelős a fuvarlevélben megjelölt és a fuvarlevélhez csatolt vagy a fuvarozónak átadott iratok elvesztésének vagy helytelen felhasználásának következményeiért, kivéve, ha az iratok elvesztését vagy azok helytelen felhasználásából eredő kárt olyan körülmények okozták, amelyeket a fuvarozó nem tudott elkerülni, és amelyek következményeit nem tudta elhárítani. Mindazonáltal a fizetendő kártérítés nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet az áru teljes elveszése esetén kellene fizetni.

4. § A feladó a fuvarlevélbe tett bejegyzéssel, vagy az átvevő a 18. cikk 3. §-ának megfelelően kérheti, hogy:

a) a vám- vagy más államigazgatási hatóság által megkövetelt előírások teljesítésénél jelen legyen, vagy megbízottja által magát képviseltesse, hogy minden szükséges felvilágosítást és magyarázatot meg tudjon adni;

b) ő maga vagy megbízottja töltsse ki a vám- vagy más államigazgatási hatóság által megkövetelt nyomtatványokat, amennyiben annak a tagállamnak a jogszabályai és előírásai, ahol ez történik, ezt lehetővé teszik;

c) ha ő maga vagy megbízottja jelen van a vám- vagy más államigazgatási hatóság által megkövetelt előírások teljesítésénél, vagy ha ő maga vagy megbízottja tölti ki azokat, a vámilletéket és más járulékokat kifizethesse, amennyiben annak a tagállamnak a jogszabályai és előírásai, ahol ez történik, az ilyen kifizetést lehetővé teszik.

Ilyen esetekben sem a feladó, sem az áru felett rendelkezési joggal bíró átvevő, sem megbízottjuk nem veheti birtokába az árut.

5. § Amennyiben a vám- vagy más államigazgatási hatóság által megkövetelt előírások teljesítését a feladó által megjelölt helyen a hatályos előírások nem teszik lehetővé, vagy ha e célból a feladó olyan eljárást írt elő, amely nem teljesíthető, a fuvarozó a jogosult érdekei szempontjából legkedvezőbbnek tűnő intézkedést köteles megtenni és értesítenie kell a feladót a megtett intézkedéseiről.

6. § Ha a feladó vállalta a vámilleték kifizetését, a fuvarozó a vámhatósági előírásokat választása szerint vagy a fuvarozás közben, vagy a rendeltetési állomáson teljesíti.

7. § Ugyanakkor a fuvarozó az 5. § szerint járhat el, ha az átvevő a fuvarlevelet a rendeltetési állomáson hatályos szabályok által megadott határidőn belül nem vette át.

8. § A feladó köteles betartani az áru csomagolására és ponyvázására vonatkozó vám- vagy más államigazgatási hatósági előírásokat. Ha a feladó nem csomagolta és ponyvázta az előírásoknak megfelelően az árut, a fuvarozó jogosult ezt megtenni; az ebből származó költségek az árut terhelik.

16. cikk

Fuvarozási határidők

1. § A fuvarozási határidőt a feladó és a fuvarozó közösen állapítja meg. Ha erről nem születik megállapodás, a fuvarozási határidő nem lehet hosszabb, mint ami a 2-4. §-ok alkalmazásából adódik.

2. § A 3. és 4. § kivételével a leghosszabb fuvarozási határidők a következők:

a) a kocsirakományokra

- kezelési idő 12 óra,
- fuvarozási határidő minden megkezdett 400 km-re 24 óra;

b) darabáru esetén

- kezelési idő 24 óra,
- fuvarozási határidő minden megkezdett 200 km-re 24 óra.

A távolságok a megállapodásban rögzített útvonalra vonatkoznak, ennek hiányában a lehetséges legrövidebb útvonalra.

3. § A fuvarozó a következő esetekben meghatározott időtartamra póthatáridőket állapíthat meg:

a) azokra a küldeményekre, amelyeket a következők szerint fuvaroznak

- eltérő nyomtávú vonalakon,

- tengeri vagy belvízi úton,

- közúton, ha nincs vasúti összeköttetés;

b) olyan rendkívüli körülmények esetében, amelyek a forgalom rendkívüli megnövekedését idézik elő, vagy az üzemen rendkívüli nehézségeket okoznak.

A póthatáridők hosszát az Általános Fuvarozási Feltételekben fel kell tüntetni.

4. § A fuvarozási határidő az áru átvételétől kezdődik; és a fuvarozó hibáján kívüli várakozás idejével meghosszabbodik. A fuvarozási határidő szünetel vasárnap és a törvényes ünnepnapokon.

17. cikk

Kiszolgáltatás

1. § A fuvarozó köteles a teljesítés helyén az átvevőnek a fuvarlevelet átadni és az árut kiszolgáltatni, átvételi elismervény és a fuvarozási szerződés alapján járó összegek megfizetése ellenében.

2. § Az árunak az átvevő részére történt kiszolgáltatásával egyenértékű, ha a teljesítés helyén hatályos előírásoknak megfelelően:

a) az árut nem a fuvarozó felügyelete alatt álló épületben vagy raktárban adják át a vám- vagy adóhatóságnak,

b) az árut a fuvarozónak raktározásra átadják, vagy valamely szállítmányozónál letétbe helyezik, vagy közraktárban helyezik el.

3. § Az árunak a rendeltetési állomásra való megérkezése után az átvevő kérheti a fuvarozótól, hogy a fuvarlevelet adja át, és az árut szolgáltatassa ki a részére. Ha az áru elveszését állapították meg, vagy ha az áru a 29. cikk 1. §-ában megállapított határidő lejártáig nem érkezett meg, az átvevő jogosult a fuvarozóval szemben a fuvarozási szerződésből eredő jogait saját nevében érvényesíteni.

4. § A jogosult az áru átvételét még a fuvarlevél átvétele és a fuvarozási szerződésből eredő költségek megfizetése után is mindaddig megtagadhatja, amíg valamely általa állított hiány vagy kár megállapítása céljából a kívánt vizsgálat meg nem történik.

5. § Egyébként az áru kiszolgáltatása a teljesítés helyén érvényes előírásoknak megfelelően történik.

6. § Ha az árut anélkül szolgáltatták ki, hogy az utánvétet előzetesen beszédtek volna, a fuvarozó köteles a feladót kártalanítani az árut terhelő utánvétel összegének erejéig, ez azonban nem érinti az átvevővel szembeni visszereseti jogát.

18. cikk

Az áru feletti rendelkezési jog

1. § A feladónak joga van az áru felett rendelkezni és utólagos rendelkezésekkel módosítani a fuvarozási szerződést. A feladó kérheti a fuvarozótól, hogy:

a) ne folytassa a fuvarozást;

b) halassza el a kiszolgáltatást;

c) más átvevőnek szolgáltatassa ki az árut, mint aki a fuvarlevélen fel van tüntetve;

d) a vasút az árut ne a fuvarlevélben megjelölt teljesítési helyen, hanem valamely más helyen szolgáltatassa ki.

2. § A feladó joga a fuvarozási szerződés módosítására megszűnik, még akkor is, ha a fuvarlevél másodpéldánya az ő birtokában van, ha az átvevő:

a) a fuvarlevelet kiváltatta;

b) az árut átvette;

c) a 17. cikk 3. §-a szerint érvényesítette a jogát;

d) a 3. §-ban foglaltak szerint utasítás adására jogosult; ettől kezdve a fuvarozó az átvevő utasításait és rendelkezéseit köteles teljesíteni.

3. § A fuvarozási szerződés módosításának joga az átvevőt már a fuvarlevél kiállításától kezdődően megilleti, kivéve, ha a feladó ezzel ellenkező utasítást jegyez be a fuvarlevélbe.

4. § Az átvevő joga a fuvarozási szerződés módosítására megszűnik, ha

a) a fuvarlevelet kiváltotta;

b) az árut átvette;

c) jogait a 17. cikk 3. §-a értelmében érvényesítette;

d) az 5. § értelmében úgy rendelkezik, hogy az árut más személynek kell kiszolgáltatni, és ez a személy a 17. cikk 3. §-a szerint jogait érvényesíti.

5. § Ha az átvevő úgy rendelkezett, hogy az árut más személynek kell kiszolgáltatni, ez a személy nem jogosult a fuvarozási szerződés módosítására.

19. cikk

A rendelkezési jog gyakorlása

1. § Ha a feladó vagy a 18. cikk 3. §-a szerinti esetben az átvevő utólagos rendelkezéssel kívánja a fuvarozási szerződést módosítani, be kell mutatnia a fuvarozónak a fuvarlevél másodpéldányát, amelyen fel kell tüntetni a módosításokat.

2. § A feladó vagy - a 18. cikk 3. §-a szerinti esetben - az átvevő megtéríti a fuvarozónak az utólagos rendelkezések végrehajtásából származó költségeket és kárt.

3. § Az utólagos rendelkezések végrehajtásának lehetségesnek, jogszerűnek és ésszerűen elvárhatónak kell lennie, amikor a rendelkezések eljutnak ahhoz, akinek azokat végre kell hajtania, és nem zavarhatják a fuvarozó vállalkozásának normális működését, továbbá nem okozhatnak kárt más küldemények feladóinak vagy átvevőinek.

4. § Az utólagos rendelkezések nem vezethetnek a küldemény megosztásához.

5. § Ha a 3. §-ban foglaltak alapján a fuvarozó nem tudja végrehajtani a kapott rendelkezéseket, azonnal értesíteni köteles azt, akitől a rendelkezések származnak.

6. § A fuvarozó hibája esetén felelős a rendelkezés nem vagy nem megfelelő végrehajtásának a következményeiért. Magasabb kártérítésre azonban nem köteles, mint amely az áru elveszése esetében jár.

7. § Ha a fuvarozó a feladó utólagos rendelkezésének anélkül tesz eleget, hogy a fuvarlevél másodpéldányának a bemutatását megkövetelné, az átvevővel szemben felel minden az átvevőt ért kárért, ha a másodpéldányt az átvevőnek átadták. Magasabb kártérítésre azonban nem köteles, mint amely az áru elveszése esetében jár.

20. cikk

Fuvarozási akadály

1. § Fuvarozási akadály esetén a fuvarozó dönti el, hogy célszerű-e az áru fuvarozását az útvonal megváltoztatásával folytatni, vagy a jogosult érdekének az felel meg inkább, ha a fuvarozó a rendelkezésre álló lényeges adatok közlése mellett az utasítását kéri.

2. § Ha a fuvarozás folytatása nem lehetséges, a fuvarozó utasítást kér a rendelkezésre jogosulttól. Ha a fuvarozó nem kap utasítást ésszerű időn belül, olyan intézkedéseket kell tennie, amelyek megítélése szerint a rendelkezésre jogosult érdekeinek leginkább megfelelnek.

21. cikk

Kiszolgáltatási akadály

1. § Kiszolgáltatási akadály esetén a fuvarozó köteles erről a feladót késedelem nélkül értesíteni, és tőle utasítást kérni, kivéve, ha a feladó a fuvarlevélbe tett bejegyzéssel kérte, hogy kiszolgáltatási akadály esetén az árut neki küldjék vissza.

2. § Ha a kiszolgáltatási akadály megszűnik, mielőtt a feladó utasítása a fuvarozóhoz megérkezik, az árut a átvevőnek ki kell szolgáltatni. Erről a feladót haladéktalanul értesíteni kell.

3. § Ha az átvevő az áru átvételét megtagadja, a feladót az utasítási jog akkor is megilleti, ha a fuvarlevél másodpéldányát nem tudja bemutatni.

4. § Ha a kiszolgáltatási akadály azután merül fel, hogy az átvevő a 18. cikk 3-5. §-ai értelmében a fuvarozási szerződést módosította, a fuvarozó köteles az átvevőt értesíteni.

22. cikk

A fuvarozási és kiszolgáltatási akadályok következményei

1. § A fuvarozó részére meg kell téríteni azokat a költségeket, amelyek azért merültek fel, mert

a) utasítást kért,

b) a kapott utasításokat végrehajtotta,

c) a kért utasítás nem vagy nem időben jutott el hozzá,

d) vagy a 20. cikk 1. §-a értelmében, akkor is, ha a fuvarozó úgy hozott döntést, hogy nem kért előtte utasítást, kivéve akkor, ha ezek a költségek a fuvarozó hibájából keletkeztek.

A fuvarozó a fuvardíjat az igénybe vett útvonalra szedheti be, és az ennek megfelelő fuvarozási határidőt igényelheti.

2. § A 20. cikk 2. §-ában és a 21. cikk 1. §-ában megadott esetekben a fuvarozó a jogosult költségére az árut azonnal kirakhatja. Ezzel a fuvarozást befejezettnek kell tekinteni. A fuvarozó ilyen esetben köteles az árut a jogosult részére megőrizni. Az árut harmadik személyre is rábízhatja és ilyenkor csak e harmadik személy elvárható gondossággal való kiválasztásáért felel. A fuvarozási szerződés alapján járó díjak és az egyéb költségek továbbra is az árut terhelik.

3. § A fuvarozó az árut értékesítheti anélkül, hogy a jogosult utasításait bevárná, ha az áru romlandó, vagy állapota ezt indokoltá teszi, vagy ha a raktározási költségek nem állnának arányban az áru értékével. A fuvarozó más esetben is értékesítheti az árut, ha ésszerű határidőn belül nem kapott a jogosulttól ezzel ellenkező olyan utasítást, amelynek végrehajtása ésszerűen elvárható.

4. § Ha az árut értékesítették, az eladásból befolyt összeget - az árut terhelő költségek levonása után - a jogosult rendelkezésére kell bocsátani. Ha a befolyt összeg ezeknél a költségeknél kisebb, a különbözetet a feladónak kell megfizetnie.

5. § Az értékesítés esetén alkalmazandó eljárást annak a tagállamnak a jogszabályai és előírásai, illetve szokásai határozzák meg, ahol az áru található.

6. § Ha a feladó a fuvarozási vagy kiszolgáltatási akadály esetén ésszerű időn belül nem ad utasítást, és ha a fuvarozási vagy kiszolgáltatási akadályt nem lehet a 2. és a 3. §-oknak megfelelően elhárítani, a fuvarozó az árut visszaküldheti a feladónak, vagy ha indokolt, a feladó költségére megsemmisítheti.

III. Cím

FELELŐSSÉG

A felelősség alapja

1. § A fuvarozó felelős azért a kárért, amely az áru teljes vagy részleges elveszése vagy sérülése következtében az áru átvételétől a kiszolgáltatásig keletkezik, valamint a fuvarozási határidő túllépéséből eredő károkért, bármilyen is az igénybe vett vasúti infrastruktúra.

2. § A fuvarozó mentesül ez alól a felelősség alól, ha az elveszést, sérülést, vagy a fuvarozási határidő túllépését a jogosult hibája, a fuvarozó hibájára vissza nem vezethető rendelkezése, az áru sajátos hibája (belső megromlás, veszteség stb.) vagy olyan körülmény okozta, amelyet a fuvarozó nem kerülhetett el, és amelynek következményeit nem háríthatta el.

3. § A fuvarozó mentesül ez alól a felelősség alól, ha az elveszés vagy sérülés a következő körülmények egyikével vagy ezek közül többel együtt járó különös kockázatból ered:

a) az áru nyitott vasúti kocsiban történő fuvarozása az Általános Fuvarozási Feltételek vagy ha erről kifejezetten megállapodtak és a fuvarlevélbe bejegyezték. Ha az áru a légköri (időjárási) hatások következtében szenvedett kárt, az intermodális fuvarozási egységekben és a vasúti kocsin, zárt járművekben fuvarozott áru nem számít nyitott vasúti kocsiban fuvarozottnak. Ha a nyitott vasúti kocsiban fuvarozott árunál a feladó ponyvát alkalmaz, a fuvarozóra ugyanaz a felelősség hárul, mint a nem ponyvázott nyitott vasúti kocsiban való fuvarozásánál, akkor is, ha olyan árurol van szó, amely az Általános Fuvarozási Feltételek alapján nyitott vasúti kocsiban nem fuvarozható;

b) a csomagolás hiánya vagy hiányossága olyan áruknál, amelyek csomagolás nélkül vagy hiányos csomagolásban természetüknél fogva elveszésnek vagy sérülésnek vannak kitéve;

c) a feladó által végzett berakás vagy az átvevő által végzett kirakás;

d) bizonyos áruk természetes tulajdonságai, amelynek következtében teljes vagy részleges elveszésnek vagy sérülésnek vannak kitéve, különösen törés, rozsdásodás, természetes belső megromlás, kiszáradás, vagy elszóródás útján;

e) az árudarabok szabálytalan, pontatlan vagy hiányos megnevezése vagy számozása;

f) élő állat fuvarozása;

g) olyan fuvarozás, amely az érvényes rendelkezések vagy a feladó és a fuvarozó között létrejött és a fuvarlevélbe bejegyzett megegyezés alapján kísérővel történik, ha az elveszés vagy a sérülés olyan kockázatból ered, amelyet a kísérőnek kellett volna elhárítania.

Felelősség a vasúti jármű áruként való fuvarozása esetén

1. § A saját kerekein futó vasúti jármű esetében, amennyiben azt áruként adták fel, a fuvarozó felel a jármű vagy alkatrészének elveszéséből vagy sérüléséből keletkező kárért, amely az átvétel és a kiszolgáltatás között keletkezik, valamint a fuvarozási határidő túllépéséből származó kárért, kivéve ha bizonyítja, hogy a kár nem az ő hibájából keletkezett.

2. § A fuvarozó nem felelős azoknak az alkatrészeknek az elveszéséért, amelyek a jármű hosszanti oldalaira nem kerültek feliratozásra, vagy amelyeket nem tüntettek fel a járművet kísérő jegyzékben.

Bizonyítási teher

1. § A fuvarozót terheli annak bizonyítása, hogy az elveszést, a sérülést vagy a fuvarozási határidő túllépését a 23. cikk 2. §-ában felsorolt tények valamelyike okozta.

2. § Ha a fuvarozó azt állítja, hogy az elveszés vagy a sérülés - az eset körülményeit figyelembe véve - a 23. cikk 3. §-ában felsorolt különös kockázatok egyikéből vagy ezek közül többől eredhetett, azt kell vélelmezni, hogy így történt. A jogosult azonban bizonyíthatja, hogy a kár sem részben, sem egészben nem lehetett ezeknek a veszélyeknek az egyike sem.

3. § A 2. § szerinti vélelem nem alkalmazható a 23. cikk 3. §-ának a) pontjában említett esetben, ha a hiány rendkívül nagymértékű, vagy egész árudarabok veszték el.

Részfuvarozók

Ha egyetlen fuvarozási szerződés tárgyát képező fuvarozást több részfuvarozó teljesít, az árunak a fuvarlevéllel való átvételével minden fuvarozó szerződő féllé válik a fuvarozási szerződés rendelkezéseinek megfelelően, és terhelik az abból eredő kötelezettségek. Ebben az esetben minden fuvarozó felelős az egész útvonalon történő fuvarozásért a kiszolgáltatásig.

Fuvarozás-teljesítési segéd

1. § A fuvarozó akkor is felelős a fuvarozás egészéért, ha a fuvarozás teljesítését részben vagy egészben fuvarozás-teljesítési segédre bízta, akár joga van erre a fuvarozási szerződés alapján, akár nem.

2. § Jelen Egységes Szabályok rendelkezései, amelyek a fuvarozó felelősségét szabályozzák, alkalmazandók a fuvarozás-teljesítési segéd felelősségére nézve is, az általa végzett fuvarozás vonatkozásában. A 36. és a 41. cikkeket kell alkalmazni, ha keresetet indítanak olyan alkalmazottak vagy más személyek ellen, akiknek a szolgáltatásait a fuvarozás-teljesítési segéd a fuvarozás teljesítése érdekében igénybe vette.

3. § Minden külön megállapodás, amellyel a fuvarozó a jelen Egységes Szabályokban foglalt kötelezettségei között nem szereplő kötelezettséget vállal, vagy amellyel lemond olyan jogokról, amelyekkel az Egységes Szabályok értelmében rendelkezik, hatálytalan a fuvarozás-teljesítési segéd vonatkozásában, ha az nem fogadta el kifejezetten írásban. A fuvarozót viszont kötik azok a kötelezettségek, illetve joglemondás, amelyet külön megállapodásban vállalt, akár elfogadja azt a fuvarozás-teljesítési segéd, akár nem.

4. § Amennyiben és amilyen mértékben a fuvarozó és a fuvarozás-teljesítési segéd egyaránt felelős, felelősségük egyetemleges.

5. § A kártérítés együttes összege, - amelyet a fuvarozó, a fuvarozás-teljesítési segéd, az előbbiek alkalmazottai és azok, akik a fuvarozás teljesítésében közreműködtek, kifizetni kötelesek - nem haladhatja meg a jelen Egységes Szabályokban feltüntetett határokat.

6. § Jelen cikk nem érinti azt a visszkereseti jogot, amely a fuvarozó és a fuvarozás-teljesítési segéd között felmerülhet.

28. cikk

Az elveszés vagy sérülés véelme újrafeladás esetén

1. § Ha a jelen Egységes Szabályoknak megfelelően feladott küldeményt ugyanezen Szabályok szerint újra feladják, és az újrafeladás után részleges elveszést vagy sérülést állapítanak meg, azt kell vélelmezni, hogy a kár az utolsó fuvarozási szerződés teljesítése során történt, feltéve hogy a küldemény a fuvarozó őrizetében maradt és ugyanabban az állapotban adták fel újra, amilyen állapotban az újrafeladás helyére érkezett.

2. § Ezt a vélelmet kell alkalmazni továbbá, ha az újrafeladást megelőző fuvarozási szerződés nem tartozott a jelen Egységes Szabályok hatálya alá, amennyiben az Egységes Szabályokat kellett volna alkalmazni az első feladási hely és a végső rendeltetési hely közötti közvetlen feladásra.

3. § Ezt a vélelmet kell alkalmazni továbbá, ha az újrafeladást megelőző fuvarozási szerződés egy, a jelen Egységes Szabályokhoz hasonló, a közvetlen nemzetközi vasúti áru fuvarozást szabályozó egyezmény hatálya alá tartozott, és ez az egyezmény az Egységes Szabályoknak megfelelően feladott küldemények javára azonos jogi vélelmet tartalmaz.

29. cikk

Az áru elveszésének véelme

1. § A jogosult további bizonyítás nélkül elveszettnek tekintheti az árut, ha azt a fuvarozási határidő lejártától számított harminc napon belül az átvévőnek nem szolgáltatott ki, vagy nem bocsátották a rendelkezésére.

2. § A jogosult az elveszett áruért járó kártérítés átvétele alkalmával írásban kérheti, hogy őt késedelem nélkül értesítsék, ha az árut a kártérítés kifizetését követő egy éven belül megtalálják. Erről a kérésről a fuvarozó írásbeli igazolást ad.

3. § A 2. §-ban említett értesítés kézhezvételét követő harminc napon belül a jogosult követelheti, hogy szolgáltatassák ki neki az árut a fuvarozási szerződésből eredő költségek kifizetése és a felvett kártérítés visszafizetése ellenében, levonva - adott esetben - az abban foglalt költségeket. Mindazonáltal a 33. és 35. cikkeken megállapított, a fuvarozási határidő túllépéséért járó kártérítésre vonatkozó igényei megmaradnak.

4. § Ha a 2. §-ban említett kérést nem terjesztették elő, vagy a 3. §-ban említett határidőn belül utasítást nem adtak, illetőleg az árut csak a kártérítés kifizetését követő egy év letelte után találták meg, a fuvarozó rendelkezik az áru felett annak a tagállamnak a jogszabályai és előírásai szerint, amelynek a területén az áru található.

30. cikk

Kártérítés az áru elveszéséért

1. § Az áru teljes vagy részleges elveszése esetében a fuvarozó, minden további kár megtérítése nélkül, olyan kártérítést tartozik fizetni, amelynek összegét az áru tőzsdei árfolyama, vagy ha ilyen nincs, az aktuális piaci ár, és ha ilyen sincs, az azonos fajtájú és minőségű árunak az áru felvételének helyén és napján fennálló szokásos értéke alapján számítják ki.

2. § A kártérítés összege nem lehet több mint a hiányzó bruttó tömeg minden kilogrammja után számított 17 elszámolási egység.

3. § A saját kerekein futó, áruként feladott vasúti járműnek vagy intermodális fuvarozási egységnek vagy ezek alkatrészének elveszése esetén, a kártérítés a jármű, az intermodális fuvarozási egység, vagy alkatrészeik szokásos, az elveszés napján és helyén érvényes értékére korlátozódik, minden további kártérítés kizárásával. Amennyiben az elveszés napját vagy helyét nem lehet megállapítani, a kártérítés a fuvarozó általi átvétel napján és helyén szokásos értékre korlátozódik.

4. § Ezenkívül a fuvarozónak vissza kell térítenie a fuvardíjat, a kifizetett vámilletéket és az egyéb, az elveszett áru fuvarozásával kapcsolatos költségeket, kivéve a fogyasztási adót olyan árura, amelyet a fogyasztási adókötelezettség felfüggesztésével fuvaroznak.

31. cikk

Felelősség a fuvarozás közben keletkezett veszteségért

1. § Azoknál az áruknál, amelyek természetüknél fogva önmagában a fuvarozás ténye folytán általában veszteséget szenvednek, a fuvarozó az útvonal hosszától függetlenül a veszteségnek csak azért a részéért felelős, amely a következő megengedett mértéket meghaladja:

a) a tömeg két százaléka a folyékony vagy nedves állapotban feladott áruknál;

b) a tömeg egy százaléka a száraz áruknál.

2. § A felelősségnek az 1. § szerinti korlátozására nem lehet hivatkozni, ha bizonyítást nyer, hogy a veszteség az eset körülményeit figyelembe véve nem olyan okból eredt, amely a veszteség megengedett mértékét indokolja.

3. § Abban az esetben, ha egy fuvarlevél alapján több árudarabot fuvaroztak, a veszteséget mindegyik árura külön számítják ki, amennyiben ezek tömegét a feladáskor a fuvarlevélben külön-külön feltüntették, vagy az más módon megállapítható.

4. § Az áru teljes elveszése vagy egyes árudarabok elveszése esetében a kártérítés kiszámításánál tömegveszteség címén levonásnak nincs helye.

5. § Ez a cikk nem érinti a 23. és a 25. cikkeket.

32. cikk

Kártérítés a sérülésért

1. § Az áru sérülése esetében a fuvarozó - minden további kártérítés kizárásával - köteles megtéríteni az áru értékcsökkenésének összegét. Ezt az összeget annak a százalékos értékcsökkenésnek az alapján kell kiszámítani, amellyel az árunak a 30. cikk szerint megállapított értéke a rendeltetési helyén csökkent.

2. § A kártérítés nem haladhatja meg:

a) ha a sérülés következtében az egész küldemény értéktelenné vált azt az összeget, amelyet a teljes elveszés esetében kellene megfizetni;

b) ha a sérülés következtében a küldeménynek csak egy része szenvedett értékcsökkenést azt az összeget, amelyet az értékcsökkenést szenvedett rész elveszése esetében kellene megfizetni.

3. § A saját kerekein futó, áruként feladott vasúti járműnek, az intermodális fuvarozási egységnek vagy ezek alkatrészeinek a sérülése esetén a kártérítés - minden további kártérítés kizárásával - a helyreállítás összegére korlátozott. A kártérítés nem haladhatja meg az áru elveszése esetén fizetendő összeget.

4. § A fuvarozónak vissza kell térítenie a 30. cikk 4. §-ában megadott költségeknek az 1. §-ban meghatározott arányos részét is.

33. cikk

Kártérítés a fuvarozási határidő túllépéséért

1. § Ha a fuvarozási határidő túllépéséből kár keletkezett, a fuvarozó köteles kártérítést fizetni, amely nem haladhatja meg a fuvardíj négyszeresét.

2. § Az áru teljes elveszése esetén a 30. cikk alapján fizetendő kártérítésen felül az 1. § szerinti kártérítést nem kell megfizetni.

3. § Az áruk részleges elveszése esetében az 1. § szerinti kártérítés nem haladhatja meg a küldemény el nem vett részének megfelelő fuvardíj négyyszeresét.

4. § Az áru olyan sérülése esetében, amely nem a fuvarozási határidő túllépésének következménye, az 1. § szerinti kártérítést - adott esetben - a 32. cikk szerinti kártérítésen felül kell megfizetni.

5. § Az 1. § szerint, továbbá a 30. és 32. cikkeken foglaltaknak megfelelő kártérítés együttes összege nem lehet magasabb, mint az áru teljes elveszése esetében fizetendő kártérítés.

6. § Ha a fuvarozási határidőt a 16. cikk 1. §-a szerint megállapodással határozták meg, az 1. §-ban foglaltaktól eltérő kártérítési módban is meg lehet állapodni. Ha ebben az esetben a 16. cikk 2-4. §-aiban megállapított fuvarozási határidő túllépik, a jogosult követelheti akár a megállapodás szerinti, akár az 1-5. § szerinti kártérítést.

Kártérítés értékbevallás esetén

A feladó és a fuvarozó megegyezhetnek abban, hogy a feladó a fuvarlevélbe bejegyzzi az áru értékét, amely a 30. cikk 2. §-ában rögzített határértéket meghaladja. Ebben az esetben a megjelölt összeg lép a határérték helyébe.

Kártérítés a kiszolgáltatási érdekebevallás esetében

A feladó és a fuvarozó megállapodhatnak abban, hogy a feladó bejegyzzi a fuvarlevélre - elveszés, sérülés, vagy a fuvarozási határidő túllépése esetére - a kiszolgáltatási érdek számszerű összegét. A kiszolgáltatási érdekebevallás esetében a 30., 32. és 33. cikkeken meghatározott kártérítésen felül, a megjelölt összegig a bizonyított további kár megtérítése is követelhető.

A felelősség korlátozásaira vonatkozó hivatkozási jog megszűnése

A felelősségnek a 15. cikk 3. §-ában, a 19. cikk 6. és 7. §-ában, továbbá a 30., 32-35. cikkeken előírt korlátozásai nem alkalmazhatók, ha bizonyítást nyer, hogy a kár olyan cselekményből vagy mulasztásból származik, amelyet a fuvarozó követett el, akár ilyen kár előidézésének szándékával, akár gondatlanságból annak tudatában, hogy a kár valószínűleg bekövetkezik.

Átszámítás és kamat

1. § Ha a kártérítés kiszámítása során külföldi pénznemben kifejezett összegeket kell átszámítani, az átszámítást a kártérítés fizetésének napján és helyén érvényes árfolyamon kell végezni.

2. § A jogosult a kártérítés után évi ötszázalékos kamatot követelhet a 43. cikk szerinti igény napjától, vagy ha ilyen igényt nem terjesztettek elő, a jogi eljárás megindításának napjától számítva.

3. § Ha a jogosult az igény végleges rendezéséhez szükséges igazoló iratokat a számára megszabott ésszerű határidőn belül a fuvarozónak nem nyújtja be, ennek a határidőnek a lejártja és az iratok tényleges benyújtása közötti időre kamat nem jár.

Felelősség a vasúti-tengeri forgalomban

1. § Az Egyezmény 24. cikkének 1. §-ában említett vonalakon lebonyolódó vasúti-tengeri fuvarozásnál a 23. cikkben felsorolt mentesítő okokat mindegyik tagállam, amennyiben az Egységes Szabályok hatálya alá tartozó vonalak jegyzékébe megfelelő bejegyzés felvételét kéri, még az alábbi mentesítő okok összességével egészítheti ki:

a) tűzvész, ha a fuvarozó bizonyítja, hogy azt nem a saját, vagy a kapitánynak, valamely tengerésznek, a révkalauznak, a fuvarozó alkalmazottainak a tevékenysége vagy mulasztása okozta;

b) élet- és vagyonmentés vagy ennek megkísérlése a tengeren;

c) az áru elhelyezése a fedélzeten, ha a feladó a fedélzeti elhelyezéshez a fuvarlevélben beleegyezését adta és az árut nem vasúti kocsiban fuvarozták;

d) a tengeren vagy egyéb hajózható vizeken fennálló veszélyek és kockázatok.

2. § A fuvarozó az 1. § szerinti mentesítési okokra csak akkor hivatkozhat, ha bizonyítja, hogy az elveszés, sérülés vagy a fuvarozási határidő túllépése tengeri útvonalon következett be, az áru fedélzeten való elhelyezése és a hajóból való kirakása közötti időszakban.

3. § Ha a fuvarozó az 1. § szerinti okokra hivatkozik, továbbra is felelős, ha a jogosult bizonyítja, hogy az elveszés, a sérülés vagy a fuvarozási határidő túllépése a fuvarozónak, a kapitánynak, valamely tengerésznek, a révkalauznak vagy a fuvarozó alkalmazottainak a hibájából következett be.

4. § Ha egy tengeri útvonalat az Egyezmény 24. cikkének 1. §-ában említett jegyzékbe felvett több vállalkozás szolgál ki, az útvonalra alkalmazott felelősségi rendszereknek mindegyik vállalkozás esetében ugyanazoknak kell lenniük. Továbbá, ha

ezeket a vállalkozásokat több tagállam kívánságára vették fel a jegyzékbe, a felelősségi rendszer alkalmazására vonatkozóan ezeknek a tagállamoknak előzetesen meg kell egyezniük.

5. § Az 1. és a 4. §-oknak megfelelő intézkedésekről a Főtitkárt értesíteni kell. Hatályba legkorábban attól a naptól számított harminc nap elteltével lépnek, amelyen a Főtitkár erről a többi tagállamot értesítette. A fuvarozás alatt álló küldeményekre ezek az intézkedések nem érvényesek.

39. cikk

Felelősség nukleáris baleset esetében

A fuvarozó az Egységes Szabályok alapján öt terhelő felelősség alól mentesül, ha a kárt nukleáris baleset okozta, és a kárért valamely tagállamban a nukleáris energia terén fennálló felelősségre vonatkozó jogszabályok és előírások szerint a nukleáris berendezés üzemben tartója vagy az öt helyettesítő más személy felelős.

40. cikk

A fuvarozó felelőssége más személyekért

A fuvarozó felelős alkalmazottaiért és más személyekért, akiknek a szolgáltatását a fuvarozás teljesítésénél igénybe veszi, ha az alkalmazottak vagy más személyek feladataik körében járnak el. A fuvarozás során igénybe vett vasúti infrastruktúra-üzemeltetők úgy tekintendők, mint akiknek a szolgáltatását a fuvarozó a fuvarozás teljesítésénél igénybe veszi.

41. cikk

Egyéb eljárások

1. § A jelen Egységes Szabályok hatálya alá tartozó minden esetben a fuvarozóval szemben eljárás a felelősség tekintetében vagy bármilyen más jogcímen csakis a jelen Egységes Szabályok feltételeinek és korlátozásainak megfelelően indítható.

2. § Ugyanez vonatkozik azokra az eljárásokra is, amelyeket olyan személyekkel szemben indítanak, akikért a fuvarozó a 40. cikk értelmében felelős.

IV. Cím

AZ IGÉNYEK ÉRVÉNYESÍTÉSE

42. cikk

Részleges elveszés és sérülés megállapítása

1. § Ha a fuvarozó részleges elveszést vagy sérülést fedez fel vagy feltételez, vagy ha a jogosult ilyet állít, a fuvarozó köteles késelem nélkül, és ha lehetséges, a jogosult jelenlétében jegyzőkönyvben rögzíteni - az elveszés vagy sérülés természete szerint - az áru állapotát, tömegét és amennyire lehetséges, a kár terjedelmét és okát, valamint keletkezésének időpontját.

2. § A jegyzőkönyv egy másolatát díjtalanul át kell adni a jogosultnak.

3. § Ha a jogosult a jegyzőkönyvben foglalt megállapításokat nem fogadja el, követelheti, hogy az áru állapotát és tömegét, valamint a kár okát és összegét a felek vagy a bíróság által kijelölt szakértő állapítsa meg. A követendő eljárásra annak a tagállamnak jogszabályai és előírásai az irányadók, ahol a megállapítás történik.

43. cikk

Igények

1. § A fuvarozási szerződéssel kapcsolatos igényeket annak a fuvarozónak kell írásban címezni, aki ellen a peres eljárás indítható.

2. § Az igény benyújtására az a személy jogosult, akinek joga van a fuvarozó ellen peres eljárást indítani.

3. § Ha a feladó nyújt be igényt, a fuvarlevél másodpéldányát kell bemutatnia. Ennek hiányában be kell mutatnia az átvevőtől kapott meghatalmazását, vagy bizonyítania kell, hogy az átvevő az áru átvételét megtagadta.

4. § Ha az átvevő nyújt be igényt, be kell mutatnia a fuvarlevelet, ha azt neki átadták.

5. § A fuvarlevelet, a másodpéldányát, valamint mindazokat az okiratokat, amelyeknek az igényhez való csatolását a jogosult szükségesnek tartja, eredetiben vagy - a fuvarozó kívánságára kellőképpen hitelesített - másolatban kell benyújtani.

6. § Az igény elintézése során a fuvarozó a fuvarlevél, a másodpéldány és az utánvét igazolás eredetiben történő bemutatását követelheti, hogy rávezethesse ezekre a végső elintézés megtörténtét.

44. cikk

A fuvarozóval szembeni keresetindításra jogosult személyek

1. § A 3. és 4. §-ok kivételével a fuvarozási szerződésen alapuló keresetet indíthat:

a) a feladó, addig az időpontig, amikor az átvevő

1. a fuvarlevelet kiváltotta,

2. az árut átvette, vagy

3. a 17. cikk 3. §-a vagy a 18. cikk 3. §-a szerinti jogait érvényesítette;

b) az átvevő, attól az időponttól, amikor:

1. a fuvarlevelet kiváltotta,

2. az árut átvette, vagy

3. a 17. cikk 3. §-a vagy a 18. cikk 3. §-a szerinti jogait érvényesítette.

2. § Az átvevő keresetindítási joga megszűnik, amint az átvevő által a 18. cikk 5. §-a szerint kijelölt személy a fuvarlevél birtokába jutott, az árut átvette, vagy a 17. cikk 3. §-a szerinti jogait gyakorolta.

3. § A fuvarozási szerződés alapján kifizetett összeg visszafizetése iránti keresetet csak az indíthatja, aki az összeget kifizette.

4. § Az utánvétre vonatkozó kereset benyújtására csak a feladó jogosult.

5. § A keresetindításhoz a feladónak be kell mutatnia a fuvarlevél másodpéldányát. Ennek hiányában az átvevőtől kapott felhatalmazást kell bemutatnia, vagy bizonyítania kell, hogy az átvevő az áru átvételét megtagadta. Szükség esetén a feladónak bizonyítania kell a fuvarlevél hiányát vagy elveszését.

6. § A keresetindításhoz az átvevő a fuvarlevelet köteles bemutatni, ha azt átadták neki.

45. cikk

A keresettel megtámadható fuvarozók

1. § A fuvarozási szerződésre alapozott keresetet a 3. és 4. §-okban említettekén kívül csak az első fuvarozó vagy az utolsó fuvarozó ellen, vagy az ellen a fuvarozó ellen lehet indítani, akinek tevékenysége során az eljárás megindítására okot adó körülmény történt.

2. § Ha a fuvar részfuvarozók teljesítik, és az áru kiszolgáltatására köteles fuvarozó saját beleegyezésével szerepel a fuvarlevélen, az 1. § értelmében keresetet lehet ellene indítani, akkor is, ha sem az árut, sem a fuvarlevelet nem kapta meg.

3. § A visszafizetés iránti keresetet olyan összegre, amelyet a fuvarozási szerződés értelmében fizettek ki, az ellen a fuvarozó ellen lehet indítani, aki az összeget beszedte, vagy akinek a javára az adott összeget beszedték.

4. § A kiszolgáltatáskor fizetett utánvétre vonatkozó keresetet kizárólag az árut a feladás helyén átvevő fuvarozó ellen lehet indítani.

5. § Vizontkereset vagy kifogás formájában igény az 1-4. §-okban említett fuvarozókon kívüli más fuvarozó ellen is előterjeszhető, ha az eljárásban érvényesített főkövetelés ugyanazon a fuvarozási szerződésen alapul.

6. § Amennyiben a jelen Egységes Szabályok alkalmazandók a fuvarozás-teljesítési segédre is, ellene is indítható kereset.

7. § Ha a felperes több fuvarozó között választhat, választási joga megszűnik, mihamar bármelyik fuvarozó ellen keresetet indít; ez akkor is érvényes, ha a felperes egy vagy több fuvarozó és egy fuvarozás-teljesítési segéd között választhat.

46. cikk

Eljáró bíróság

1. § A jelen Egységes Szabályok alapján indított kereset a felek által közösen kijelölt tagállam bírósága vagy annak az állammal a bírósága előtt indítható, amelynek területén:

a) a felperes lakóhelye, szokásos tartózkodási helye, székhelye, az a telephelye vagy irodája van, amely a fuvarozási szerződést megkötötte, vagy

b) az a hely, ahol a fuvarozó az árut átvette, vagy a kiszolgáltatásra kijelölt hely van.

Más bíróságokhoz nem lehet fordulni.

2. § Ha a jelen Egységes Szabályok alapján az 1. § értelmében illetékes valamely bíróság előtt már keresetet indítottak, vagy ha egy ilyen perben egy ilyen bíróság ítéletet hozott, újabb keresetet nem lehet indítani ugyanabban az ügyben,

ugyanazon felek között, kivéve, ha annak a bíróságnak az ítélete, amely előtt az első keresetet indították, abban az államban, ahol az újabb keresetet indították, nem végrehajtható.

47. cikk

A keresetindítási jog megszűnése

1. § Ha a jogosult az árut átveszi, a fuvarozóval szemben részleges elveszésért, sérülésért vagy a fuvarozási határidő túllépéséért a fuvarozási szerződésből eredő keresetindítási joga megszűnik.

2. § Nem szűnik meg azonban a keresetindítási jog:

a) részleges elveszés vagy sérülés esetében, ha

1. az elveszést vagy sérülést a 42. cikknek megfelelően az előtt állapították meg, hogy a jogosult az árut átvette;
2. az a megállapítás, amelynek a 42. cikk értelmében meg kellett volna történnie, kizárólag a fuvarozó hibájából maradt el;

b) külsőleg fel nem ismerhető olyan kár esetében, amelyet csak azt követően állapítottak meg, hogy a jogosult az árut átvette, ha a jogosult:

1. a kár felfedezése után azonnal, de legkésőbb az áru átvételét követő hét napon belül a kárnak a 42. cikk szerinti megállapítását kéri, és
2. bizonyítja, hogy a kár a felvétel és a kiszolgáltatás között keletkezett;

c) a fuvarozási határidő túllépése esetében, ha a jogosult hatvan napon belül a 45. cikk 1. §-ában megjelölt fuvarozók valamelyikével szemben a jogait érvényesíti;

d) ha a jogosult bizonyítja, hogy a kár olyan cselekményből vagy mulasztásból származik, amelyet akár ilyen kár előidézésének szándékával, akár gondatlanságból okoztak, annak tudatában, hogy a kár valószínűleg bekövetkezik.

3. § Ha az árut a 28. cikk szerint újra feladták, az előző fuvarozási szerződések egyikéből eredő, a részleges elveszés vagy sérülés esetére vonatkozó kereseti jog úgy szűnik meg, mintha egyetlen fuvarozási szerződés lett volna.

48. cikk

Az igények elévülése

1. § A fuvarozási szerződésből eredő igények egy év alatt évülnek el. Az elévülési idő azonban a következő igények esetében két év:

a) a fuvarozó által az átvevőtől beszédett utánvét kifizetésére irányuló igény;

b) a fuvarozó általi eladásból eredő bevételek visszafizetésére irányuló igény;

c) szándékosan vagy gondatlanul, de ilyen kár valószínű bekövetkezésének a tudatában elkövetett cselekmény vagy mulasztás által okozott kár megtérítésére irányuló igény;

d) a 28. cikk szerinti esetben az újrafeladást megelőző valamely fuvarozási szerződésre alapított igény.

2. § Az elévülési idő elkezdődik:

a) a teljes elveszés miatti igény esetében a fuvarozási határidő lejártát követő harmincadik napon;

b) részleges elveszés, sérülés vagy a fuvarozási határidő túllépése miatti kártérítési igény esetében azon a napon, amelyen a kiszolgáltatás megtörtént;

c) egyéb esetekben azon a napon, amelyen a keresetindítási jog gyakorolható.

Az elévülési idő kezdő napja nem számít bele az elévülés idejébe.

3. § A 43. cikknek megfelelően a fuvarozóhoz írásban intézett igény esetében az elévülés szünetel addig a napig, amelyen a fuvarozó az igényt írásban elutasítja, és az ahhoz csatolt iratokat visszaadja. Ha a fuvarozó az igényt részben ismeri el, az elévülés az igény el nem ismert része tekintetében tovább folyik. Az igény vagy a válasz átvételének, valamint az iratok visszaküldésének a bizonyítása azt a felet terheli, aki erre a tényre hivatkozik. Ugyanazon tárgyra vonatkozó további igények az elévülést nem szüneteltetik.

4. § Elévült kereseti jog sem viszontkeresettel, sem kifogás útján nem érvényesíthető.

5. § Az elévülés szünetelésére és megszakadására egyebekben a nemzeti jog irányadó.

V. Cím

A FUVARÓZÓK KÖZÖTTI KAPCSOLATOK

49. cikk

Elszámolás

1. § Bármely fuvarozó, aki a feladás vagy kiszolgáltatás alkalmával díjakat vagy a fuvarozási szerződésből eredő egyéb költségeket beszedett, vagy akinek ezeket be kellett volna szednie, köteles az érintett fuvarozóknak az őket megillető részt kifizetni. A fizetés módját a fuvarozók közötti megállapodások szabályozzák.

2. § A 12. cikk a részfuvározók közötti kapcsolatokra is alkalmazandó.

50. cikk

Visszkereseti jog

1. § Azt a fuvarozót, aki a jelen Egységes Szabályok szerint kártérítést fizetett, a következő rendelkezéseknek megfelelően visszkereseti jog illeti meg azokkal a fuvarozókkal szemben, akik a fuvarozásban részt vettek:

a) az a fuvarozó, aki a kárt okozta, egyedül felel azért;

b) ha a kárt több fuvarozó okozta, mindegyik az általa okozott kárért felelős; ha ez nem állapítható meg, a kártérítési kötelezettség a fuvarozók között a c) pont szerint oszlik meg;

c) ha nem bizonyítható, hogy a kárt melyik fuvarozó okozta, a kártérítési kötelezettség a fuvarozásban részt vevő valamennyi fuvarozó között oszlik meg, kivéve azokat, akik bizonyítják, hogy a kárt nem ők okozták; a kártérítési kötelezettség a fuvardíjban való részesedés arányában oszlik meg a fuvarozók között.

2. § Bármely említett fuvarozó fizetéseképtelensége esetében az őt terhelő, ki nem fizetett részlet a fuvarozásban részt vevő többi fuvarozó között a fuvardíjban való részesedés arányában oszlik meg.

51. cikk

Visszkereseti eljárás

1. § Az 50. cikk szerint visszkeresettel élő fuvarozó által teljesített fizetés érvényességét az a fuvarozó, aki ellen a visszkereseti jogot érvényesítik, nem vitathatja, ha a kártérítést bíróság állapította meg, és az utóbbi fuvarozó számára - szabályos értesítés útján - lehetővé tették, hogy az eljárásba beavatkozzék. Az eljárásról való értesítés és az eljárásba történő beavatkozás határidejét az alapper bírósága állapítja meg.

2. § A visszkeresettel élő fuvarozó köteles igényét ugyanabban az eljárásban valamennyi fuvarozó ellen érvényesíteni, akivel nem egyezett meg. Ha ezt elmulasztja, elveszíti visszkereseti jogát azokkal a fuvarozókkal szemben, akik ellen nem indított eljárást.

3. § A bíróságnak ugyanabban az ítéletben kell határoznia az elé terjesztett összes visszkeresetről.

4. § A visszkereseti jogát érvényesíteni kívánó fuvarozó annak a tagállamnak a bíróságához fordulhat, amelynek területén a fuvarozásban részt vevő fuvarozó székhelye, telephelye vagy irodája van, amely a fuvarozási szerződést kötötte.

5. § Ha a visszkeresetet több fuvarozó ellen kell indítani, a felperes fuvarozó jogosult kiválasztani a 4. § szerint hatáskörrel rendelkező bíróságok közül azt, amely előtt a visszkeresetet megindítja.

6. § Visszkereseti eljárás nem kapcsolható össze a fuvarozási szerződés szerinti jogosult által indított kártérítési eljárással.

52. cikk

Megállapodások visszkeresetre vonatkozóan

A fuvarozók köthetnek olyan megállapodásokat, amelyek eltérnek a 49. és 50. cikkektől.